

РЕШЕНИЕ

№ 36764

гр. София, 07.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радина Карамфилова

ЧЛЕНОВЕ: Николай Димитров
Ивета Стефанова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9759** по описа за **2025** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба на председателя на Комисия за противодействие на корупцията (КПК), чрез главен юрисконсулт П. А., срещу Решение № 2736 от 21.07.2025 г. по н.а.х.д. № 8867/2025 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 116-ти с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № КПК-НП-67/15.05.2025 г., издадено от председателя на КПК, с което на С. М. Н., ЕГН [ЕГН], от [населено място], е наложена глоба в размер на 1 000 /хиляда/ лева, на основание чл. 115, ал. 1 от ЗПК, за това, че не е изпълнила задължението да подаде в законоустановения срок декларация за имущество и интереси - нарушение по чл. 52, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от Закон за противодействие на корупцията (ЗПК).

С касационната жалба се релевират доводи за неправилност на обжалваното съдебно решение поради нарушение на материалния закон, допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и необоснованост. Излагат се аргументи за законосъобразност на отмененото НП. Сочи се, че АУАН и НП са издадени при спазване на процесуалните правила, като не е нарушено правото на защита на санкционираното лице, както и в съответствие с материалния закон. Твърди се, че не са налице основания да се счита, че нарушителят не е разбирал за какво е ангажирана отговорността му, тъй като нарушението е описано ясно както словесно, така и с цифров израз на нарушената правна разпоредба. Иска се отмяната на съдебното

решение като неправилно и постановяване на друго вместо него, с което да се потвърди НП. В открито съдебно заседание по делото касаторът се представлява от юрк. А., която поддържа жалбата. Поддържа, че решението противоречи на материалния закон, тъй като качеството на ответника по касация в кръга на лицата по чл. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК не е спорно, а освен това районният съд е тълкувал нормата на чл. 50, ал. 1, т. 3 от ЗПК, която е неотнормирана към случая. Ответникът - С. М. Н., не се явява и не се представлява. Оспорва жалбата като неоснователна в представен отговор на касационната жалба и писмена защита. Твърди, че решението на СРС е правилно и не страда от изложените от касатора пороци, поради което моли да бъде оставено в сила. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноски от жалбоподателя, при условията на евентуалност.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Ю., който намира касационната жалба за основателна, поради което моли да бъде уважена.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от надлежна страна, по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира обжалваното съдебно решение за валидно и допустимо като постановено по подадена в срок жалба срещу оспорено наказателно постановление, което подлежи на обжалване.

Не са изтекли както сроковете по чл. 34 ЗАНН, така и абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

От фактическа страна въз основа на анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства, включително разпит на свидетел, районният съд е приел за безспорно установено следното:

Видно от справка от 03.12.2024 г. на [община], Н. била ръководител на проект за подобряване качеството на атмосферния въздух в [община] от 02.08.2024 г. до 20.11.2024 г.

Съгласно писмо с вх. № КПК-376-12/06.12.2024 г. и писмо с № КПК-423/24.01.2025 г., изпратени от [община], С. Н. изпълнявала функциите на оправомощено лице по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 43 от ЗПК като ръководител на проект, изпълняван от [община], считано от 02.08.2024 г. Съгласно писма с вх. № КПК-376-12/06.12.2024 г., подадено от С. Г., секретар на [община], и КПК-423/24.01.2025 г., подадено от В. Х., кмет на [община], КПК е информирана, че С. М. Н. е освободена от длъжността ръководител на Проект № BG16FFPR002-5.001-0008-C01, съгласно заповед № РД-10-1297/02.08.2024 г., считано от 20.11.2024 г.

На 29.01.2025 г. в дирекция „Публичен регистър“ на КПК била направена проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по Закона за противодействие на корупцията да подават декларации за имущество и интереси по чл. 51, ал. 1, т. 1-7, т. 10, т. 13-16, във връзка с чл. 52, ал. 1, т. 1 от ЗПК в едномесечен срок от встъпването в длъжност. При проверката било установено, че С. М. Н. не е подала в законоустановения срок декларация за имущество и интереси съгласно чл. 52, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

Задължението било изпълнено от Н. с 5 (пет) месеца и 2 (два) дни закъснение с постъпването в КПК на декларация за имущество и интереси с вх. № В4085/04.02.2025 г. за част I Имущество и № В4086/04.02.2025 г. за част II Интереси.

Било установено още, че не е подадена от С. М. Н. в законоустановения срок и финална декларация за имущество и интереси.

За констатираните две нарушения бил съставен Акт за установяване на административно нарушение № КПК-АУАН-ПР-56/10.02.2025 г. от Т. Н. К., на длъжност главен инспектор в дирекция „Публичен регистър“ на КПК - актосъставител съгласно Заповед № КПК-РД-06-305 от 23.07.2024 г. на А. Т. С. – „за“ председател на КПК.

Във връзка с финална декларация за имущество и интереси било издадено предупреждение по чл. 28 от ЗАНН от 15.05.2025 г., с което било прието, че закъснението е от 1 месец и 15 дни, съответно била приложена разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН и нарушението било прието за маловажно.

Било издадено и Наказателно постановление (НП) № КПК-НП-67/15.05.2025 г. от А. С., на длъжност председател на Комисията за противодействие на корупцията, с което на основание чл. 115, ал. 1 от ЗПК на С. М. Н., с ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“ за нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 1, във връзка чл. 49, ал. 1, т. 2 от Закона за противодействие на корупцията, в размер на 1000 лева. Наказанието било наложено във връзка с неподаване на встъпителната декларация, като било отчетено закъснение от пет месеца и два дни.

За да отмени НП, районният съд е приел, че както АУАН, така и НП страдат от пороци, които съществено нарушават правото на защита на наказаното лице и му пречат да организира защитата си. Освен това съдът е възпрепятстван да извърши проверка на фактите, които наказващият орган е установил, включително и дали Н. има задължение да подаде декларация пред КПК, доколкото липсват каквито и да било фактически твърдения по отношение на качеството ѝ на лице, заемащо публична длъжност. Това е така, доколкото както актосъставителят, така и наказващият орган са се задоволили да посочат единствено разпоредбата на чл. 6, ал. 1, т. 43 от ЗПК в нейния цифров израз без никакви уточнения коя от алтернативно изброените там категории лица се счита, че обхваща дейността на Н. като ръководител на проект, изпълняван от [община]. Съдът е стигнал до извод, че, съобразно предвиденото в цитираната разпоредба, задължение възниква единствено за ръководителите на бюджетни организации или други оправомощени длъжностни лица, които изпълняват функции на органи за финансово управление и контрол на средства от Европейския съюз и свързаното с тях национално финансиране или чужди средства съгласно Закона за публичните финанси. Цитираната разпоредба не предвижда никакви задължения за ръководители на проекти, били те и общински, освен ако лицето не отговаря на посочените критерии в чл. 6, ал. 1, т. 43 от ЗПК. В АУАН актосъставителят е посочил, че задължението на Н. произтича от качеството ѝ на „ръководител на проект“, поради което не става ясно на какво основание актосъставителят и административнонаказващият орган са приели, че Н. попада сред задължените да подават такава декларация лица. В случая такива твърдения липсват както в НП, така и в АУАН. Това е съществен елемент от обективната съставомерност на нарушението. В този смисъл е прието, че и АУАН, и НП са издадени в нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 4, респективно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, като описанието на нарушението е непълно, неясно и не отговаря на признаците, очертани в посочената като нарушена разпоредба. Липсва елемент от състава на нарушението, който не е описан словесно от актосъставителя и от наказващия орган. Това затруднява защитата на жалбоподателката, прави неясно административнонаказателното обвинение до степен, непозволяваща въобще да бъде изведена волята на актосъставителя и на наказващия орган.

С тези мотиви районният съд е отменил процесното НП, с което на Н. е наложена глоба на основание чл. 115, ал. 1 от ЗПК за нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 1 от КПК.

Така постановеното решение е правилно по изложените в него мотиви.

Съгласно чл. 51, ал. 1, т. 1 от ЗПК, лицата, заемащи публични длъжности, подават пред Комисията декларация за имущество и интереси в страната и в чужбина.

Разпоредбата на чл. 52, ал. 1, т. 1 от ЗПК предвижда задължение за лицата, заемащи публични длъжности, да подадат декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от заемане на длъжността.

В чл. 6, ал. 1 от ЗПК е очертан кръгът на лицата, които по смисъла на този закон, заемат публични длъжности.

Според чл. 6, ал. 1, т. 43 от ЗПК, на която се позовава административнонаказващият орган, лица, заемащи публични длъжности по смисъла на този закон, са ръководителите на бюджетни организации или други оправомощени длъжностни лица, които изпълняват функции на органи за финансово управление и контрол на средства от Европейския съюз и свързаното с тях национално финансиране или чужди средства съгласно Закона за публичните финанси.

В случая безспорно се установява от фактическа страна, че, считано от 02.08.2024 г., Н. е била ръководител по проект № BG16FFPR002-5.001-0008-C01 за подобряване качеството на атмосферния въздух в [община].

Безспорно е също така, че в едномесечен срок от заемане на длъжността Н. не е подала декларация за имущество и интереси, тоест до 02.09.2024 г. Такава е подадена на 04.02.2025 г., със закъснение от 5 месеца и 2 дни.

Настоящият касационен състав споделя извода на СРС, че в случая не е безспорно установено качеството на ответницата по касация на задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 43 от ЗПК. Видно от горесцитираната разпоредба в нея са включени ръководители на бюджетни организации, каквато Н. без никакво съмнение не е. На следващо място, в тази категория са включени оправомощени от ръководители на бюджетни организации длъжностни лица, които изпълняват функции на органи за финансово управление и контрол на средства от Европейския съюз и свързаното с тях национално финансиране или чужди средства съгласно Закона за публичните финанси.

От изложените в АУАН и НП данни не става ясно какво е основаниято да бъде прието, че Н. има качеството именно на такова лице – оправомощено да изпълнява функции на органи за финансово управление и контрол на средства от Европейския съюз и свързаното с тях национално финансиране или чужди средства съгласно Закона за публичните финанси. Вярно е, че същата е ръководител на проект, както се сочи от органа, но от това не произтичат директно правомощия свързани с финансово управление и контрол на средства от Европейския съюз и свързаното с тях национално финансиране. Не са анализирани функциите ѝ като ръководител на проекта съгласно Заповед № РД-10-1297/02.08.2024 г. на кмета на [община], с която е определен екип за организация и управление на проект № BG16FFPR002-5.001-0008-C01 „Подобряване качеството на атмосферния въздух в [община]“. В разписаните в нея задължения на ръководителя на проекта липсва такава, което е свързано с разпореждане с публични финанси. Следователно, С. Н. не е била задължена да подава декларация по чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК в едномесечен срок от заемане на длъжността съгласно чл. 52, ал. 1, т. 1 от ЗПК.

Поради изложеното правилно районният съд е стигнал до извод, че липсва елемент от фактическия състав на нарушението, а именно не е доказано специфичното качество на нарушителя, което е съставомерен елемент от обективната страна на нарушението. При липсата на който и да е от елементите от фактическия състав законосъобразният извод е, че деянието не съставлява административно нарушение.

Поради всичко гореизложеното НП е незаконосъобразно и правилно е отменено от районния съд, поради което обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.
По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2736 от 21.07.2025 г. по н.а.х.д. № 8867/2025 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти с-в, с което е отменено Наказателно постановление № КПК-НП-67/15.05.2025 г., издадено от председателя на КПК.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.